

Una tarde de super

Un relat de: [joudl](#)

Entrar en un supermegahipermercat significa al instant perdre l'oremus i la serietat de tota la setmana. Diria que inclús abans d'entrar ja has perdut tot quan agafes el teu euro (l'única moneda que et quedarà després de sortir) i el poses al carrito.

Quan entreu al supermega....(li direm super) no teniu la sensació de que heu treballat tota la setmana per aquestes pròximes dues hores?

Teniu fills? Si teniu realment esteu fotuts, però si no en teniu tampoc us amoïneu, el vostre jo petit sortirà ràpidament i disposat a menjar-se el món.

Quan hi som dintre conduint el maleït carro (que no passaria la ITV ni sobornant al inspector amb deu carros plens de conserves) és quan la part del cervell més inútil que tinguem (jo en tinc moltes d'aquestes parts) comença a treballar.

Qui de vosaltres on ha agafat patates amb sabor "paprika"?

- Que coi és paprika, estimat? -Us preguntarà la vostra dona.

-Tant se val, ho ha agafat la part tonta del cervell.

Així anem passant les dues hores de super, fins que ens toca pagar. Llavors és quan la part bona del cervell desperta i se'n adona que el que hem comprat no serveix per res.

Quan arribem a casa i ja em guardat tota la compra es quan ens toca baixar al super per comprar la carn i el peix.